

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/59/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7618010076
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Mitterpáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7618010076.4

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Mitterpákovej, sudcov JUDr. Miroslava Osifa a JUDr. Martina Michalanského v trestnej veci proti obžalovanej L. V. pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2T/12/2018 zo dňa 12. 3. 2020, na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 7. decembra 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovanej L. V.

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom sp. zn. 2T/12/2018 zo dňa 12. 3. 2020 uznal obžalovanú vinnou z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., ktorý mal spáchať na tom skutkovom základe, že

ako hmotne zodpovedná zamestnankyňa spoločnosti 1. day s.r.o. so sídlom Košice, Mlynárska č. 19, IČO : 44 796 633 v pracovnej pozícii predavačka, v obchodnej prevádzke v Spišskej Novej Vsi, ul. Odborárov č. 26 v období od 6.6.2016 do 18.1.2017 si pre seba neoprávnene ponechala časť tržieb o rôznych sumách, čo zakrývala zaúčtovaním bez dokladov vrátenia tovaru od zákazníkov s následným vrátením ich peňazí, čím pre spoločnosť 1. day Košice, Mlynárska č. 19, IČO: 44 796 633 spôsobila škodu vo výške najmenej 3.603,95 eur.

Súd jej za to uložil podľa § 213 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j/ Tr. zákona, § 38 ods. 3 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona výkon trestu jej podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku jej uložil povinnosť zaplatiť poškodenej obchodnej spoločnosti 1. day, s.r.o. so sídlom Košice, ul. Mlynárska č. 19, IČO: 44 796 633 škodu vo výške 3.603,95 eur. Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal poškodenú obchodnú spoločnosť 1. day, s.r.o. so sídlom Košice, ul. Mlynárska č. 19, IČO: 44 796 633 na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie obžalovaná prostredníctvom svojho obhajcu. Má za to, že okresný súd sa dostatočne nevysporiadal s pokynom krajského súdu, aby zistil, či bola skutočne v januári 2017 robená inventúra a ak áno, s akým výsledkom a tiež vysvetliť, ako mohlo len za obdobie od 29.1.2017 do 20.2.2017 dôjsť k inventúrnemu manku 6.042 eur. Za účelové a zavádzajúce považuje vyjadrenie poškodeného, že v januári 2017 nebola vykonaná žiadna inventúra. Tvrdí, že inventúra sa uskutočnila s nulovým mankom, je o nej záznam, ten však nemá k dispozícii. O pravdivosti jej tvrdení svedčí fakt, že ďalšia inventúra bola vykonaná vo februári 2017 za obdobie od 29.1.2017 do 20.2.2017, teda ani nie za obdobie, do ktorého fungovala prevádzka na ulici Odborárov, ktorá sa dňa 18.1.2017 likvidovala, a ani za obdobie, počas ktorého bol tovar prevážaný a uložený v Starej Ľubovni.

Z vyjadrenia poškodeného má vyplývať, že tovar sa po likvidácii prevádzky Odborárov mal prevážať bez toho, aby bol fyzicky prepočítaný alebo skontrolovaný, iba účtovnými dokladmi. Za takýto spôsob, ak si ho sám poškodený zvolil, musí niesť zodpovednosť sám. Nie je možné, aby za obdobie od 6.6.2016 do 18.1.2017, respektíve do 29.1.2017 neexistovala inventúra. Je neprípustné, aby práve za toto obdobie bola uznaná za vinnú zo skutku sprenevery. Ak za dané obdobie neexistuje inventúra, nie je možné bez akýchkoľvek pochybností konštatovať, že v niektorej časti boli refundy celkom určite neoprávnené. Je potrebné zohľadniť, že o výške refundov mal aktuálnu vedomosť jej nadriadený pracovník K.. C. Q.. Z jeho výpovede zároveň vyplynulo, že túto vedomosť musel mať aj ekonomický úsek a riaditeľ maloobchodu. Napriek tomu jej v reálnom čase nikto nič nevytýkal. Namietala, že sa súd nevysporiadal s tým, že mesačná výška refundu sa môže pohybovať do hranice 200 eur. Ak teda mal poškodený vedomosť o výške refundov, je nepochopiteľné, prečo nevykonal inventúru tovaru na predajni o to viac, ak podľa svedka K.. Q. bola ďalšia inventúra po tej z 5.6.2016 naplánovaná na 31.10.2016. Namietala, že súd odmietol vykonať dôkaz vyžiadaním dokladov, ktoré preukazovali presun tovaru zo zrušenej predajne na ul. Odborárov na ul. Letnú. Práve z týchto dokladov môže byť zrejmé, že tovar bol z predajne na ulici Odborárov presunutý "kompletný", rovnako tak bol následne vydaný do predajne Letná. Tento návrh nie je možné považovať za neúčelný, pretože ho skôr nemohli uplatniť vzhľadom na vyjadrenie poškodeného o neexistencii inventúry na tom istom pojednávaní. Nemôže niesť zodpovednosť za tovar, ktorý predtým refundovala a o niekoľko mesiacov pri inventúre už chýbal dňa 20.2.2017, ak sa rušila prevádzka, sťahovala sa na sklad a následne do novej predajne. Z inventúry, kde bolo zistené manko, je jednoznačne zrejmé, že sa týka len obdobia od 29.1.2017 do 20.2.2017 a nie obdobia, za ktoré bola uznaná vinnou. Poznomenala, že práve preto svedok R. antidatoval dohodu o hmotnej zodpovednosti na 29.1.2017 a dal jej ju podpísať až 20.2.2017, po vykonaní inventúry. Svedok si bol vedomý, že s ňou neuzatvoril dohodu o hmotnej zodpovednosti za prevádzku na Letnej ulici ešte pred jej otvorením, za čo by si mal sám niesť následky.

Z uvedených dôvodov navrhla, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a sám rozhodol vo veci tak, že ju oslobodí spod obžaloby.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu obžalovaná zotrvala na dôvodoch podaného odvolania.

Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol zamietnuť odvolanie obžalovanej ako nedôvodné.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

Z obsahu spisu je zrejmé, že krajský súd už v predmetnej veci konal, keď uznesením sp. zn. 8To/89/2018 zo dňa 21.1.2019 zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, pretože sa nevysporiadal s významnými okolnosťami prípadu, v dôsledku čoho bude potrebné, aby zistil, či skutočne bola v januári 2017 robená inventúra a ak áno, s akým výsledkom, vysporiadať sa s príčinnou súvislosťou výsledku inventúry za obdobie od 29.1.2017 do 20.2.2017 s údajnými neoprávnenými refundami za obdobie od 6.6.2016 do 18.1.2017 a vysvetliť tiež, ako mohlo len za obdobie od 29.1.2017 do 20.2.2017 dôjsť k inventúrnemu manku vo výške 6.042,647 eur. V súvislosti s výškou škody aj s námietkami obžalovanej sa tiež javí ako potrebné porovnať a spárovať žalované neoprávnené refundy s chýbajúcimi položkami zo zoznamu pri inventúre vo februári 2017.

Z obsahu predloženého spisu je zrejmé, že okresný súd po vrátení veci vyzval poškodeného, aby oznámil, či bola vykonaná inventúra v januári 2017 a pribral do konania znalca z odboru ekonómia a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo, personalistika a kontroling, aby porovnal a spároval žalované neoprávnené refundy s chýbajúcimi položkami zo zoznamu pri inventúre vo februári 2017. Pri opakovanom uznaní viny obžalovanej okresný súd vychádzal z výpovede svedkyne K.. Y. V. (splnomocnenec poškodenej strany), svedka C. R., Y. V., Y. S., K.. C. Q., V. U., M. T., H. T., z prehľadov refundov u obžalovanej od septembra 2015 do januára 2017, z dohody o úhrade inventúrneho manka z 20.2.2017, z pracovnej náplne pre pracovnú pozíciu predavačka spol. 1. day s.r.o., z dohody o hmotnej zodpovednosti medzi zamestnávateľom 1. day s.r.o. a obžalovanou zo dňa 1.9.2015 a z 29.1.2017, z pracovnej zmluvy medzi obžalovanou a spoločnosťou 1. day s.r.o., z inventúrneho záznamu

z 20.2.2017 a z 5.6.2016, z písomného oznámenia poškodeného, zo znaleckého posudku Ing. H. N. z odboru ekonómia a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo, personalistika a kontroling, na podklade ktorých dospel k záveru, že žalovaný skutok sa stal, je trestným činom tak, ako ho žaloval prokurátor a spáchala ho obžalovaná. Okresný súd v tejto súvislosti ustálil, že zistený skutkový stav v danej veci vychádza z nereálnej výšky vykonaných refundov obžalovanou, preukázanej výpoveďami svedkov R., V. a S., pričom práve menované svedkyne poukázali na to, že takýto spôsob konania nebol u obžalovanej ničím výnimočným a pretrvával od skoršej doby. Kým na predajni pracovala svedkyňa S., ktorá obžalovanú so zisteniami ohľadne manipulácie s pokladňou a tovarom konfrontovala, obžalovaná zvykla riadne vyrovnávať stav, resp. proklamovala, že to dá do poriadku (nebránila sa tým, že na tom nenesie vinu). Keď nastúpila na predajňu Y. V., ktorá jej konanie žiadnym spôsobom neriešila, protiprávne konanie obžalovanej malo z mesiaca na mesiac rastúci charakter, čo potvrdila aj neohlásená inventúra, kde len za obdobie 29.1.2017 až 20.2.2017 bolo zistené manko 6.042,647 eur, ktoré sa obžalovaná zaviazala uhradiť (opäť nenamietala, že to môže byť zapríčinené konaním svedkyne V. alebo inou skutočnosťou). Ako tiež vyplynulo z výpovedí svedkýň, práve obžalovaná si zobrala na starosť papiere na prevádzke, čo zahŕňalo evidenciu refundov ako nevyhnutnej povinnosti, pričom bolo preukázané, že tieto dokumenty chýbali. Zistené manko na prevádzke po neohlásenej inventúre bolo tak vysoké v dôsledku toho, že pochádzalo z celej predajne a zahŕňalo aj stav predošlej predajne na ul. Odborárov, keďže všetko prešlo z pôvodnej predajne na novú predajňu. Znaleckým skúmaním bola preukázaná zhoda medzi refundami vykonanými obžalovanou v žalovanom období a chýbajúcim tovarom evidovaným v rámci inventarizácie vykonanej ku dňu 20.2.2017 v celkovej predajnej cene 4.403,95 eur a v celkovej (nákupnej) cene 2.733,63 eur (bez DPH). Pri ustálení výšky škody okresný súd vychádzal z objektivizovanej sumy zistenej znaleckým skúmaním vo výške 4.403,95 eur s DPH a nie z nákupnej ceny 2.733,63 eur bez DPH. V tejto súvislosti poukázal na to, že obžalovaná si nechávala sumy za vrátený tovar v ich predajnej cene, o ktorú reálne ukrátila poškodenú spoločnosť na zisku, keďže tovar na sklade chýbal. Zohľadniac prípadnú zámenu tovaru, ku ktorej mohlo dôjsť na predajni aj teraz, bola odrátaná suma 100 eur v prospech obžalovanej a tak ustálil výšku spôsobenej minimálnej škody na 3.603,95 eur s DPH. Okresný súd odmietol návrh obhajoby na doplnenie dokazovania porovnaním refundov so zoznamom tovaru zaznamenanom pri výdaji tovaru na inú predajňu pre nepotrebnosť, nakoľko v konaní bolo bez pochyb preukázané, že všetok tovar bol presunutý z pôvodnej predajne do novej predajne, pričom znaleckým skúmaním bola preukázaná zhoda refundov vo vzťahu k vykonanej inventarizácii.

Krajský súd dospel po preštudovaní predloženého spisového materiálu k rovnakému právnomu záveru ako okresný súd, že žalovaný skutok sa stal, je trestným činom tak, ako ho kvalifikoval okresný súd a spáchala ho obžalovaná. Obžalovanú aj podľa názoru krajského súdu usvedčujú z ich spáchania rovnaké dôkazy, na ktoré okresný súd poukazoval v odôvodnení napadnutého rozsudku.

V týchto dôkazoch neboli podľa názoru krajského súdu zistené také nedostatky, ktoré by spochybňovali ich hodnovernosť do takej miery, aby umožňovali oslobodiť obžalovanú spod obžaloby v zmysle jej odvolacieho návrhu.

Okresný súd sa po vrátení veci dostatočne vysporiadal s pokynom krajského súdu a všetkými možnými prostriedkami zisťoval, či bola v januári 2017 robená u poškodeného inventúra, rovnako vysvetlil, prečo vzniklo za obdobie od 29. 1. 2017 do 20. 2. 2017 až také vysoké manko.

Obhajobu obžalovanej, že v januári 2017 bola uskutočnená inventúra s nulovým mankom a že poškodený zavádza, keď tvrdí opak, sa nepodarilo preukázať, aj keď okresný súd v tejto súvislosti po vrátení veci krajským súdom vyvinul maximálnu možnú iniciatívu.

To, že inventúra, kde bolo zistené manko sa týkala obdobia od 29.1.2017 do 20.2.2017 nemá vplyv na trestnú zodpovednosť obžalovanej za skutok od 6.6.2016 do 18.1.2017, pretože sa v tomto období kontroloval aj tovar, ktorý mal byť na predajni Letná v Spišskej Novej Vsi podľa evidencie od poslednej inventúry vykonanej dňa 5.6.2016 z predajne na ulici Odborárov, keďže všetko prešlo z tejto pôvodnej predajne na novú predajňu na Letnej ulici v Spišskej Novej Vsi.

Poškodený vysvetlil, akým spôsobom došlo k prechodu tovaru z predajne na ul. Odborárov na ulicu Letnú a v tejto súvislosti poskytol súdu aj dokumenty preukazujúce tento prechod. Spôsob takto vykonaného

a podloženého prechodu tovaru v nadväznosti na ďalšie zistené okolnosti prípadu vylučuje, aby k zmiznutiu tovaru došlo pri tomto sťahovaní.

Ako bolo zistené, tovar si pripravovali na presťahovanie samotné predavačky - v danej veci svedkyňa V. a obžalovaná takým spôsobom, že ho balili do kartónov na palety, tieto zabalili ochrannou fóliou a zapáskovali špeciálnou páskou. Následne si tovar prebrali a vyložili na predajni Letná, pri preberaní ho vizuálne skontrolovali, pričom svedkyňa V. pri prebratí avizovala len to, že niektoré fľaše sa rozbili a chýbali nejaké balenia čajov, čo aj avizovali manažérke. Objem chýbajúceho tovaru bol tak značný, že jeho stratu pri sťahovaní by si svedkyňa V. a obžalovaná všimli a vo svojom vlastnom záujme to mali hlásiť manažérke už pri preberaní tovaru v novej predajni.

To, že práve ten tovar, ku ktorému obžalovaná vystavovala a ponechávala si refundy sa nestratil pri sťahovaní spoločnosti, ako tvrdí obžalovaná, preukazuje jednak znalecké dokazovanie z odboru ekonómia a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo, personalistika a kontroling nariadené po vrátení veci krajským súdom, ktorým bola zistená jednoznačná zhoda refundov obžalovanej vo vzťahu k vykonanej inventarizácii, ako aj výpovede svedkyne V. a S. (kolegyň obžalovanej), ktoré potvrdili, že si obžalovaná požičiavala peniaze, lebo potrebovala vyplatiť chýbajúce fľaše, robila vysoké storná, aj keď do predajne chodilo málo ľudí. Svedkyňa S. popísala, že obžalovaná akože prijímala tovar od zákazníka naspäť na sklad a akože mu vracala hotovosť, jednalo sa o drahšie fľaše. Keď si späťne po smenách obžalovanej kontrolovala, či je tovar na sklade, tak nebol, obžalovanej vždy volala, bolo to opakované, bola do pár minút na predajni, zvykla sa pred ňou hystericky rozplakať, že to neskôr vyrovná. Toto už ale nekontrolovala.

Okrem toho, obžalovaná sa zaviazala uhradiť zistené manko 6.042,647 eur pri inventúre a nenamietala, že to môže byť zapríčinené konaním svedkyne V. alebo inou skutočnosťou.

Tvrdenia, resp. predpoklady obžalovanej, že jej nadriadení údajne vedeli o výške jej refundov, ani to, či mesačná výška refundu sa môže pohybovať do hranice 200 eur, respektíve to, že poškodený neurobil medzi 6. 6. 2016 a sťahovaním predajne inventúru, nezbavuje obžalovanú trestnej zodpovednosti za žalované protiprávne konanie. Objektívna stránka žalovaného trestného činu tak, ako je formulovaná v § 213 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. bola konaním obžalovanej naplnená.

Ani podľa názoru odvolacieho súdu nebolo potrebné dopĺňať dokazovanie porovnaním refundov so zoznamom tovaru zaznamenanom pri výdaji tovaru na inú predajňu pre nepotrebnosť, nakoľko v konaní bolo bez pochyb preukázané, že všetok tovar bol presunutý z pôvodnej predajne do novej predajne, pričom znaleckým skúmaním bola preukázaná zhoda refundov vo vzťahu k vykonanej inventarizácii.

Aj pri rozhodovaní o treste okresný súd zobral do úvahy všetky podstatné okolnosti, ktoré mal na jeho určenie a nepochybil, keď obžalovanej uložil trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov, výkon ktorého jej podmienenčne odložil na primeranú skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov a správne rozhodol aj o výroku o škode.

Z uvedených dôvodov krajský súd rozhodol v zmysle výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.